

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201595
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3618201595.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovvej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne: Z. U., trvale bytom X. XXX/X, X., zast. Dudzík & Grelová Advokátske združenie so sídlom Škultétyho 1597/7, Topoľčany, proti žalovanému: S. C., trvale bytom V. H. XXXX/XX., H., zast. Mgr. Andrejom Gunárom, advokátom so sídlom Panónska 13, Bratislava, o vylúčenie vecí z exekúcie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. októbra 2019, č.k. 3C/36/2018-120, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že z exekúcie súdneho exekútora Mgr. Andreja Samela č. Ex/4/2015, ku ktorej vydal poverenie Okresný súd Partizánske zo dňa 26.1.2015, pod sp. zn. 6Er/20/2015, pod č. 5305038922, sú vylúčené nehnuteľnosti zapísané v Okresnom úrade Partizánske, katastrálny odbor, na LV č. XXXX, kat. úz. X., v registri „C“ listu vlastníctva ako parc. č. XXXX záhrady výmery 542 m², parc. č. XXXX zastavené plochy a nádvoria výmery 460 m² a rodinný dom súpisné číslo XXX na parc. č. XXXX, a výrokom II. priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala vylúčenia vyššie špecifikovaných nehnuteľností z vyššie špecifikovanej exekúcie z dôvodu, že v čase rozhodovania o exekučnom titule už jej manžel nebol vlastníkom nehnuteľností, a preto exekučné záložné právo zriadené súdnym exekútorom na jej nehnuteľnostiach nebolo správne. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby. Exekúcia sa vedenie voči bývalému manželovi žalobkyne. Dohodou o vyporiadaní BSM zo dňa 13.6.2012 nadobudla žalobkyňa sporné nehnuteľnosti, ktoré žiada z exekúcie vylúčiť. Pohľadávka žalovaného vznikla voči bývalému manželovi žalobkyne dňa 17.2.2014, teda viac ako jeden a pol roka po tom, čo bola uzatvorená dohoda o vyporiadaní BSM. V čase vzniku pohľadávky žalovaného voči bývalému manželovi žalobkyne bola výlučnou vlastníčkou nehnuteľností žalobkyňa. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že žalovaný v konaní nepreukázal, že by bola dohoda o vyporiadaní BSM uzatvorená za účelom ukrátenia veriteľa (žalovaného), nakoľko bola uzatvorená o viac ako rok a pol od vzniku pohľadávky. Súd prvej inštancie považoval za podstatnú skutočnosť pre toto konanie, či je žalobkyňa výlučnou vlastníčkou nehnuteľností. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, s výnimkou, že voči p. Navrkalovi je dohoda o vyporiadaní BSM neúčinná. Exekúcia sa vedie voči bývalému manželovi žalobkyne, veci vo vlastníctve žalobkyne preto nemôžu byť predmetom exekúcie. Súd prvej inštancie preto žalobe v plnom rozsahu vyhovel. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Úvodom žalovaný poukázal na časovú postupnosť podstatných skutočností. Dňa 13.6.2012 vznikla dohoda o vyporiadaní BSM, dňa 11.7.2012 nastal údaj nesprávny vklad dohody o vyporiadaní BSM do katastra nehnuteľností - vlastníkom aj manžel žalobkyne, dňa 17.2.2014 vznikol jeho nárok zo zmenky voči bývalému manželovi žalobkyne, dňa 29.1.2015 bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie, dňa 29.10.2018 podaná táto žaloba, dňa 17.1.2019 nastala údajná oprava údajov katastra nehnuteľností - vlastníčkou je iba žalobkyňa. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie tak žalovaný považoval za nesprávne, a to z dôvodu, aby účelovo vyhovovali vydanému rozsudku v prospech žalobkyne. Táto chronológia je podľa žalovaného kľúčová. Žaloba bola podaná v čase, kedy nehnuteľností, o ktoré v konaní ide, boli 13 rokov riadne zapísané ako bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a jej bývalého manžela. Tento stav bol zmenený až dňa 17.1.2019 po podaní excidačnej žaloby údajnou opravou katastra. Upozornil, že údaje katastra sa považujú za platné, dokiaľ sa nepreukáže opak. Z nich žalovaný vychádzal aj v rámci exekučného konania a súdny exekútor riadne a platne na tejto nehnuteľnosti zriadil exekučné záložné právo. Nemožno mu preto a tiež súdnu exekúciu čokoľvek vyčítať. O všetkých ostatných skutočnostiach sa žalovaný dozvedel až z podanej excidačnej žaloby. Žalobu žalobkyňa podala v stave, keď bol spolu s ňou ako bezpodielový spoluvlastník v katastri nehnuteľností zapísaný aj jej bývalý manžel. Žalovaný sa preto domnieva, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, nakoľko zriadené exekučné záložné právo je v súlade s právom a jeho nárokmi v exekučnom konaní. K zavkladovaniu dohody o vyporiadaní BSM uviedol, že táto nespĺňa zákonné podmienky na vykonanie vkladu, kataster nehnuteľností rozhodol až dňa 17.1.2019. Namietal, že súd prvej inštancie sa uspokojil s výpoveďou vedúcou katastrálneho úradu, že pochybenie pri vklade je bežné, no nie právne perfektné. Žalovaný zdôraznil, že žalobkyňa nepredložila v konaní takú vkladuschopnú listinu o vyporiadaní BSM, ktorou by preukázala, že vyporiadanie BSM bolo vykonané už v roku 2012, a ani nestalo sa tak ani v roku 2019. Ak žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, mal súd prvej inštancie podľa mienky žalovaného žalobu zamietnuť. V rámci dokazovania pred súdom prvej inštancie žalobkyňa podľa žalovaného nepreukázala, akú dohodu o vyporiadaní BSM v roku 2012 podpísala a nevedela rovnako hodnoverne preukázať, že disponuje listinou, na ktorej ako celku dala ona a jej bývalý manžel overiť podpis. Kataster nehnuteľností by mal na základe výsledkov vykonaného dokazovania tento zápis zrušiť, a teda žaloba mala byť zamietnutá. Žalovaný ďalej upriamil pozornosť na to, že iný veriteľ - p. T. - sa dozvedel o existencii dohody o vyporiadaní BSM, pričom bolo rozhodnuté, že táto je voči nemu neúčinná. Tento spor podľa žalovaného predstavuje identickú situáciu. Uviedol však, že o existencii dohody o vyporiadaní BSM zo dňa 13.6.2012 sa dozvedel až z podanej žaloby v roku 2018, a teda objektívna lehota u neho na domáhanie sa odporovateľnosti právneho úkonu už dávno uplynula. Dozvedel sa to, napriek tomu, že bývalý manžel žalobkyne a žalobkyňa sa nijako proti exekúcií nebránili, až podaním tejto žaloby. Namietal preto, že riadne, platne a dobromyseľne bolo zriadené v exekúcií exekučné záložné právo a pokiaľ žalobkyňa v čase upovedomia o začatí exekúcie bola platne v katastri nehnuteľností zapísaná ako bezpodielová vlastníčka sporných nehnuteľností, a svojho manžela na existenciu takejto dohody neupozornila, nemal jej byť nárok súdom prvej inštancie priznaný. Ďalej žalovaný tvrdil, že dohoda o vyporiadaní BSM z roku 2012 nie je vyporiadanie dvoch rovnocenných manželov, ale iba snahou previesť jediné bonitné aktívum - nehnuteľnosť - na manželku, žalobkyňu, a takto sa v budúcnosti vyhnúť nárokom veriteľov. Ak by súd aplikoval ustanovenie o uplynutí trojročnej lehoty na podanie odporovacej žaloby, týmto spôsobom by umožnil žalobkyňu, resp. jej manželovi vyhnúť sa plneniu záväzku. Od roku 2012 do roku 2019 sa pritom žalobkyňa nedomáhala opraviť údajne nesprávny zápis týkajúci sa vlastníckych vzťahov k nehnuteľnosti. Tým sa vyhla podaniu odporovacej žaloby z jeho strany. I z tohto dôvodu nemala byť žalobkyňu poskytnutá právna ochrana. Následne žalovaný uviedol, že žalobkyňa i jej bývalý manžel sa v exekučnom konaní nebránili, a neučinili tak ani v čase vydania upovedomia o začatí exekučného konania, a tak im nemôže svedčať právo zo žaloby podanej v tejto veci v roku 2018. Upozornil ďalej, že nemal možnosť sa domáhať odporovacej žaloby z dôvodu zmeškania lehoty ako iný veriteľ, p. T.. V konaní veriteľa p. Navrkala súd konštatoval, že účastníci dohody o vyporiadaní BSM jej uzatvorením z dlžníka T. U. spravili nemajetnú osobu, keď všetky aktíva previedol na svoju manželku. Situáciu s p. Navrkalom žalovaný považoval za identickú. Dohoda o vyporiadaní BSM mala za úmysel ukrátiť jeho ako veriteľa a musel byť žalobkyňu zrejmy. Nakoniec žalovaný namietal, že v rámci pojednávania zo dňa 10.10.2019 bola vypočutá vedúca katastrálneho odboru Okresného úradu Partizánske, pričom k tomuto dôkazu žiadal súd prvej inštancie o možnosť vyjadriť sa písomne, a toto právo mu nebolo priznané a súd prvej inštancie vyhlásil dokazovanie za skončené. Žalovaný sa domnieval, že týmto postupom mu bolo porušené právo na spravodlivý proces. Na tomto základe žiadal odvolací súd o zmenu napadnutého rozsudku a zamietnutie žaloby a náhradu

trov konania na oboch súdnych inštanciách, alternatívne aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. S napadnutým rozsudkom súhlasila a považovala ho za vecne správny. Podstatné je podľa žalobkyne fakt, kedy bola uzatvorená dohoda o vyporiadaní BSM a kedy prešlo na ňu vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a kedy došlo k vzniku právneho vzťahu medzi jej bývalým manželom a žalovaným. Žiadala odvolací súd o potvrdenie napadnutého rozsudku a priznanie náhrady trov konania.

4. K replike sa žalovaný argumentačne pridržiaval podaného odvolania.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Žalovaný úvodom odvolania poukazoval na časovú postupnosť podstatných skutočností pre toto konanie. Uviedol, že dňa 11.7.2012 bol vykonaný katastrom nehnuteľností zápis vlastníckeho práva, pričom vlastníkom nehnuteľností, ktoré žalobkyňa žiada z exekúcie vylúčiť, v tomto čase bol podľa žalovaného i manžel žalobkyne. Až dňa 17.1.2019 bola v katastri nehnuteľností podľa žalovaného vykonaná oprava tohto chybne vykonaného zápisu a vlastníčkou sporných nehnuteľností od tohto času je iba žalobkyňa (teda už bez svojho bývalého manžela).

7. Táto odvolacia námietka podľa odvolacieho súdu nie je dôvodná. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nevyplýva skutočnosť, že by vkladom v katastri nehnuteľností zo dňa 11.7.2012 bol podľa stavu v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník i bývalý manžel žalobkyne. Z rozhodnutia Okresného úradu Partizánske, katastrálneho odboru, zo dňa 17.1.2019 (a podporenie i z výpovede svedkyne N. W. Y.) je preukázané, že na základe dohody o vyporiadaní BSM žalobkyne a jej bývalého manžela bol v katastri nehnuteľností vykonaný zápis (vklad) dňa 11.7.2012 pri sporných nehnuteľnostiach tak, že výlučnou vlastníčkou sa stala iba žalobkyňa. Tento stav trval až do roku 2018. Až dňa 13.2.2018 bol doručený Okresnému úradu Partizánske, katastrálnemu odboru, právoplatný rozsudok Okresného súdu Partizánske, č.k. 5C/189/2015-155, a Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19Co/433/2016-190 (ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Partizánske ako súdu prvej inštancie, keďže bol napadnutý odvolaním), ktorým bolo určené, že dohoda o vyporiadaní BSM žalobkyne a jej bývalého manžela je voči Radkovi Navrkalovi neúčinná. Na základe tohto návrhu bol v katastri nehnuteľností nesprávne vykonaný zápis pri sporných nehnuteľnostiach, a to tak, že vlastníkom bol zapísaný i bývalý manžel žalobkyne (teda napriek tomu, že dohodou o vyporiadaní BSM o vlastníctvo prišiel) a žalobkyňa. V čase tohto nesprávne vykonaného zápisu však bežala voči bývalému manželovi žalobkyne exekúcia, a preto súdny exekútor, majúc za to, že bývalý manžel žalobkyne je vlastníkom tejto nehnuteľnosti, zriadil na sporných nehnuteľnostiach exekučné záložné právo (spoliehajúc sa na hodnovernosť údajov katastra nehnuteľností). Takýto nesprávne vykonaný zápis bol v katastri nehnuteľností opravený vyššie spomenutým rozhodnutím Okresného úradu Partizánske, katastrálnym odborom, zo dňa 17.1.2019. Nesprávne vykonaný zápis v katastri nehnuteľností i v prospech bývalého manžela žalobkyne trval preto v rokoch 2018 - 2019, a to na základe chyby katastrálneho odboru Okresného úradu Partizánske. V rokoch 2012 - 2018 svedčal zápis v katastri nehnuteľností iba v prospech žalobkyne ako výlučnej vlastníčky sporných nehnuteľností.

8. Tieto skutočnosti vyvracajú i ďalšie odvolacie námietky žalovaného vzťahujúce k chronológii podstatných skutočností v konaní. Nie je potom vo svetle vyššie uvedených preukázaných skutočností pravdou, že sporné nehnuteľnosti boli 13 rokov riadne zapísané v katastri nehnuteľností ako bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a jej bývalého manžela, a že by tento stav bol zmenený až dňa 17.1.2019 (rozhodnutím katastrálneho odboru Okresného úradu Partizánske).

9. Žalovaný ďalej v odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie, že nepostupoval správne, nakoľko žalobkyňa podala žalobu v čase, keď bol s ňou zapísaný v katastri nehnuteľností aj jej bývalý manžel. Zriadené exekučné záložné právo bolo podľa žalovaného zriadené v súlade s právom.

10. Podľa odvolacieho súdu je táto námietka bez právnej relevancie. Podľa § 217 ods. 1 CSP platí, že pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. V čase vyhlásenia rozsudku i stav katastra

nehnutelností svedčal v prospech vlastníckeho práva žalobkyne ako výlučnej vlastníčky sporných nehnuteľností. V tomto prípade však niet pochyb o tom, že žalobkyňa je od vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva s bývalým manželom (odo dňa 11.7.2012) výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, ktoré žiada touto žalobou vylúčiť z exekúcie. Na tejto skutočnosti nič nemení ani chybný zápis v katastri nehnuteľností v rokoch 2018 - 2019, kedy ako vlastník sporných nehnuteľností figuroval v katastri nehnuteľností popri žalobkyni i bývalý manžel žalobkyne. To bolo iba dôsledkom chybného postupu katastra nehnuteľností, ktorý bol i napravený. Na vlastníckom práve žalobkyne ale nič nezmenil.

11. Žalovaný nesúhlasil odvolaním ani so samotným vyporiadáním BSM žalobkyne a jej bývalého manžela. Dohoda o vyporiadání BSM podľa mienky žalovaného nespĺňa zákonné podmienky na vykonanie vkladu. Akcentoval tiež, že žalobkyňa v konaní nepredložila takú vkladuschopnú listinu o vyporiadání BSM, ktorou by preukázala, že by BSM bolo vyporiadané už v roku 2012, a ani nestalo sa tak ani v roku 2019. Žalobkyňa podľa žalovaného tým neunesla dôkazné bremeno.

12. Ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná. Žalobkyňa v konaní preukázala, že BSM si vysporiadala s bývalým manželom dohodou zo dňa 13.6.2012. Vklad bol v katastri nehnuteľností vykonaný dňa 11.7.2012. Niet preto pochyb o tom, že k dohode o vyporiadání BSM žalobkyne a jej bývalého manžela aj skutočne došlo, čo našlo odraz i v katastri nehnuteľností.

13. Ďalej žalovaný upriamoval odvolaním pozornosť na iného veriteľa - M. T. -, ktorý sa úspešne domohol neúčinnosti dohody o vyporiadání BSM žalobkyne a jej bývalého manžela voči sebe. Žalovaný konštatoval, že situácia tejto veci je identická s veriteľom M. T.. Sám žalovaný v odvolaní uviedol, že objektívna lehota na podanie odporovacej žaloby u neho uplynula, keďže o existencii dohody o vyporiadání BSM sa dozvedel až zo žaloby žalobkyne v roku 2018. Žalovaný na toto tvrdenie nadviazal tým, že ak by súd aplikoval ustanovenie o uplynutí trojročnej lehoty na podanie odporovacej žaloby, týmto spôsobom by umožnil žalobkyni, resp. jej bývalému manželovi vyhnúť sa plneniu záväzku. Od roku 2012 do roku 2019 sa žalobkyňa podľa názoru žalovaného nedomáhala opravy údajne nesprávne vykonaného zápisu v katastri nehnuteľností. Tým sa vyhla podaniu odporovacej žaloby. Žalovaný tak mal za to, že žalobkyni by nemala byť poskytnutá právna ochrana.

14. Odvolací súd má za to, že tieto názory žalovaného sú nesprávne. Jednak nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu, a jednak neobstoja právne. Už vyššie bolo odvolacím súdom zdôraznené, že od roku 2012 do roku 2018 svedčal zápis v katastri nehnuteľností pri sporných nehnuteľnostiach výlučne v prospech žalobkyne. Nie je potom pravdou, že žalovaný sa dozvedel o vyporiadání BSM žalobkyne a jej bývalého manžela až v roku 2018 z podanej žaloby. Nie je potom pravdou ani to, že od roku 2012 do roku 2019 sa žalobkyňa nedomáhala opravy nesprávne uvedeného zápisu v katastri nehnuteľností. Nakoniec nie je pravdou ani to, že by sa žalobkyňa týmto vyhla podaniu odporovacej žaloby. Neobstoja ani upozornenie na situáciu veriteľa M. T.. Ten sa úspešne odporovacou žalobou domohol neúčinnosti dohody o vyporiadání BSM žalobkyne a jej bývalého manžela voči nemu. Rovnakú možnosť ale mal i žalovaný. Ak ju nevyužil, nemôže teraz namietat' (hoci nepriamo, no s jasným smerovaním k tomuto cieľu) odporovateľnosť právneho úkonu - dohody o vyporiadání BSM žalobkyne a jej bývalého manžela -, nakoľko túto otázku možno riešiť iba podaním odporovacej žaloby. Judikatúra zdôraznila, že „odporovateľnosť nemožno riešiť ako predbežnú otázku, keď i zo samotného gramatického výkladu § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka vyplýva, že právna neúčinnosť právneho úkonu je dôsledkom úspešného odporovania“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.2.2020, sp. zn. 5 Cdo 101/2017, pozri tiež uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.5.2009, sp. zn. 2 MCdo 19/2008).

15. Nakoniec žalovaný namietal porušenie práva na spravodlivý proces. To videl v postupe súdu prvej inštancie, keď v rámci pojednávania konaného dňa 10.10.2019 bola vypočutá svedkyňa, N.. Y., vedúca katastrálneho odboru Okresného úradu Partizánske, pričom k tomuto dôkazu žiadal súd prvej o možnosť vyjadriť sa písomne, avšak súd prvej inštancie mu to neumožnil a následne na tomto pojednávaní vyhlásil dokazovanie za skončené.

16. Podľa odvolacieho súdu nebolo žalovaným vytýkaným spôsobom súdom prvej inštancie porušené právo žalovaného na spravodlivý proces. Žalovaný na pojednávaní dňa 10.10.2019 mal možnosť svedkyňu N.. Y. vypočuť, následne mal možnosť adekvátne reagovať na jej výpoveď a na stav konania (po výsluchu svedkyne nemal žalovaný žiadne návrhy na doplnenie dokazovania). O písomné stanovisko k výpovedi tejto svedkyne žiadal žalovaný s odôvodnením, aby svoje tvrdenia mohol

podložiť judikatúrnou praxou. Nič však nebránilo žalovanému prezentovať svoje argumenty už na tomto pojednávaní. Odročenie pojednávania iba za účelom písomného vyjadrenia, podloženého „judikatúrnou praxou“, by nebolo v tomto prípade v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

17. Podstatné preto bolo v tomto konaní, že žalobkyňa preukázala, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú v exekúcii vedenej na voči jej bývalému manželovi dotknuté exekučným záložným právom. Exekúcia sa vedie proti bývalému manželovi žalobkyne, pričom pohľadávka, ktorá sa exekučne vymáha, vznikla až po vyporiadaní BSM žalobkyne a jej bývalého manžela, v dôsledku čoho neprichádza do úvahy vedenie exekúcie voči žalobkyňi a jej majetku (nehnuteľnostiam). Súd prvej inštancie rozhodol o vylúčení týchto vecí z exekúcie vecne správne.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v celom rozsahu (§ 387 ods. 1 CSP).

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, nakoľko bola v odvolacom konaní plne úspešná. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).